

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

10 JUILLET 1952.

PROJET DE LOI

modifiant les chapitres Ier et III
du Titre V du Livre Ier du Code civil.

PROJET AMENDE PAR LE SÉNAT.

Article premier.

Les articles 148, 150 et 151 du Code civil, modifiés par la loi du 30 avril 1896, sont remplacés par les dispositions suivantes :

« Art. 148. — Le fils et la fille qui n'ont pas atteint l'âge de vingt et un ans accomplis ne peuvent contracter mariage sans le consentement de leurs père et mère; en cas de dissentiment, le consentement du père suffit.

» Lorsque les parents sont divorcés ou séparés de corps, il suffit, en cas de dissentiment, du consentement de celui des auteurs à qui l'enfant a été confié.

» Lorsque l'enfant a été confié à une tierce personne ou lorsque le divorce ou la séparation de corps ayant été admis aux torts réciproques des deux parties il n'a pas été statué sur la garde, le partage emporte consentement.

» Le dissentiment peut être constaté par acte notarié, par

Voir :

Documents du Sénat :

161 (1947-1948) : Projet de loi.
521 (1947-1948) : Rapport.

Annales du Sénat :

10 et 16 novembre 1948.

Documents de la Chambre :

30 : (1948-1949) : Projet transmis par le Sénat.
290 (1949-1950) : Rapport.
170 : Rapport complémentaire.

Annales de la Chambre :

18 octobre 1950; 26 et 27 mars 1952.

Documents du Sénat :

234 : Projet amendé par la Chambre.
429 : Rapport.

Annales du Sénat :

9 juillet 1952.

10 Juli 1952.

WETSONTWERP

tot wijziging van de hoofdstukken I en III van
Titel V van Boek I van het Burgerlijk Wetboek.

ONTWERP GEWIJZIGD DOOR DE SENAAT.

Eerste artikel.

De artikelen 148, 150 en 151 van het Burgerlijk Wetboek, gewijzigd door de wet van 30 April 1896, worden door de volgende bepalingen vervangen :

« Art. 148. — De zoon en de dochter, die de volle leeftijd van één en twintig jaar niet bereikt hebben, kunnen geen huwelijk aangaan zonder de toestemming van hun vader en moeder; zijn deze het niet eens, dan volstaat de toestemming van de vader.

» Wanneer de ouders uit de echt of van tafel en bed gescheiden zijn, volstaat, ingeval zij het niet eens zijn, de toestemming van die van beide ouders aan wie het kind werd toevertrouwd.

» Wanneer het kind aan een derde persoon werd toevertrouwd of wanneer, ingeval de echtscheiding of de scheiding van tafel en bed tegen beide partijen toegestaan werd, er geen uitspraak over de bewaring gedaan werd, geldt het meningsverschil voor toestemming.

» Het meningsverschil kan vastgesteld worden door een

Zie :

Stukken van de Senaat :

161 (1947-1948) : Wetsontwerp.
521 (1947-1948) : Verslag.

Handelingen van de Senaat :

10 en 16 November 1948.

Stukken van de Kamer :

30 (1948-1949) : Ontwerp door de Senaat overgemaakt.
290 (1949-1950) : Verslag.
170 : Aanvullend verslag.

Handelingen van de Kamer :

18 October 1950; 26 en 27 Maart 1952.

Stukken van de Senaat :

234 : Ontwerp geamendeerd door de Kamer.
429 : Verslag.

Handelingen van de Senaat :

9 Juli 1952.

exploit d'huissier, par procès-verbal dressé par l'officier de l'état-civil ou par lettre de refus adressée à ce dernier par celui des auteurs qui ne consent pas au mariage. »

« Art. 150. — Si le père et la mère sont morts, s'ils sont dans l'impossibilité de manifester leur volonté ou s'ils sont absents, les aïeuls et aïeules les remplacent.

» S'il y a dissentiment entre ceux-ci, ce partage emporte consentement.

» Ce dissentiment peut être constaté comme il est dit à l'article 148. »

« Art. 151. — Les enfants légitimes majeurs, qui n'ont pas atteint l'âge de 25 ans accomplis, sont tenus, avant de contracter mariage, de demander, par un acte respectueux et formel, le conseil de leurs père et mère à moins que ceux-ci ne soient dans l'impossibilité de manifester leur volonté.

» Cette impossibilité peut être constatée par une déclaration faite conformément à l'article 149. »

Art. 2.

Le deuxième alinéa de l'article 152 du Code civil, modifié par l'article 4 de la loi du 30 avril 1896, est remplacé par la disposition suivante :

« Toutefois, le père et la mère peuvent conjointement, ou isolément, dans les quinze jours de la notification, prendre leur recours contre celle-ci. »

Art. 3.

L'article 173 du Code civil est remplacé par la disposition suivante :

« Le père et la mère et à défaut des père et mère, les aïeuls et aïeules, peuvent, conjointement ou isolément, former opposition au mariage de leurs enfants, et descendants, encore que ceux-ci aient vingt-cinq ans accomplis. »

Bruxelles, le 9 juillet 1952.

Le Président du Sénat,

P STRUIYE.

Les Secrétaires,

J. MASSONNET,
J. JESPERS.

notariële akte, door een deurwaardersexploot, door een proces-verbaal opgemaakt door de ambtenaar van de burgerlijke stand of door een brief van weigering aan laatstgenoemde ambtenaar toegezonden door die van beide ouders die niet in het huwelijk toestemt. »

« Art. 150. — Indien de vader en de moeder overleden zijn, indien zij in de onmogelijkheid verkeren om hun wil te laten blijken of indien zij afwezig zijn, treden de grootvaders en grootmoeders in hun plaats op.

» Zijn deze het niet eens, dan geldt dat verschil als toestemming.

» Dit verschil kan vastgesteld worden zoals wordt gezegd in artikel 148. »

« Art. 151. — Meerderjarige wettige kinderen die de volle leeftijd van vijf en twintig jaar niet hebben bereikt zijn gehouden, alvorens een huwelijk aan te gaan, door een eerbiedige en uitdrukkelijke akte de raad in te winnen van hun vader en van hun moeder, tenzij deze in de onmogelijkheid verkeren om van hun wil te doen blijken.

» Deze onmogelijkheid kan vastgesteld worden door een overeenkomstig artikel 149 gedane verklaring. »

Art. 2.

Het tweede lid van artikel 152 van het Burgerlijk Wetboek, gewijzigd bij artikel 4 der wet van 30 April 1896, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Nochtans kunnen de vader en de moeder, gezamenlijk of afzonderlijk, binnen vijftien dagen na de betekening, er tegen opkomen. »

Art. 3.

Artikel 173 van het Burgerlijk Wetboek wordt door de volgende bepaling vervangen :

« De vader en de moeder, en, bij gebreke van vader en moeder, de grootvaders en grootmoeders kunnen, gezamenlijk of afzonderlijk, verzet doen tegen het huwelijk van hun kinderen en nakomelingen, zelfs wanneer deze volle vijf en twintig jaar oud zijn. »

Brussel, 9 Juli 1952.

De Voorzitter van de Senaat,

De Secretarissen,